בסוד שיח
Le Ale

הפצצה של הגר"מ אליהו

הראיון שהעניק הראשון לציון, הגר"מ אליהו שליט"א, לעיתונאי רב הניסיון יהיו אלישבע ("משפחה"), נתקבל בתי הדפוס בקרב ציבור מתי־שבי גוש קטיף ותומכיהם. כל הסקרים וכל הסקנדים שלאחר מעשה כאילו הגר"מ אליהו לא אמר בדיוק שאין לסרב לפקודת פינוי - תסריט־שוד. שום רבי לא הצביע מהקשרו. ודע אמר את הדברים, גם הקלטת אף הובאו עליהו! ובעשו הראיון שינויים קלים אבל לא בעניין ההתנתקות.

תוך כדי הראיון מי מהנוכחים ניסה לטעון את הרב, אך הוא לא נסה מכוונתו להביא לאחד פילם את עמדתו כי אין לסרב. המציעות שפורסמו בעיתונים, כולל "המבשר", ומתר בנו לא נחד בריוק שתי שמות הרב אם לסרב או לא - באי לדבר בעסים ולא מעבר לזה. בידוע הוא שהרבנית אליהו תלמי"ם בעלת עמדה חד־משמעית בנוסת המרכבות וכמה גם הכן, רבה הראשי של אשת, הגר"מ אליהו שליט"א, אף הם לא הניח את הרב מהרהר. בן הרב, הרב יוסי אליהו, בעל אזרי־נסיעה ודיון, וחוק את ידיו של העיתונאי יוסי אלישיב ואישר בשם אביו את כל תוכן הראיון. שלל ענין מקדמי, לסרבה. הפלא, לא רחה לדי ספיגו של הרב. הלא הוא הרב שבדבר ופעלי.

שאלת השאלות היא, מדוע בחר הרב לתת פומבי לעמדתו השוללת סרבנות רחוקה עכשווית ובכן "אמר", כי כל מסע המחאות שרחוב מיד עם פירסום הראיון, כי כאפשרי עמד רת לשבת ראש הממשלה - אין לה על מה להתבסס. אלישיב נחב לראיין את הגר"מ אליהו בכל ערב חג שבועות וכך גם עשה השנה.

התשובה היא כי קשריו של הרב אליהו עם אנשי מאלופי צהל"ל היא שהביאה את הרב לפרסם את עמדתו, כאשר הרב חב הולך ומתחזק.

אין ספק כי התבוזרה של הרב נגד הסרבנות מזלישה את אמיתיתו המפורסת ונשטות כי "לא תהיה התנתקות". הרב אומר האת, כנראה, על־סמך האיתות הפיזיונית, ומה סעם, אם כן, לדבר על סרבנות כשמהפיקים עצמו לא יבוא אל הפעולה?

בהב"ד קיבל הפלג האקסטרמיסטי בהפתעה את דברי הרב אליהו המקודב מאוד לתנועה. אלא שהתסמר הרשמי של "בעיני הב"ד", שרה לתת ניכוי שתמני לעמדתו של הגר"מ אליהו. בהב"ד מסבירים כי הדבי סלובייצ'ר מעולם לא שלח את תסריני להפגנה הזאת ציידר בגלוי ובסתר בעד סמיכת הצעה. תסריני הב"ד לא היו מעורבים בהפגנה והתנגדות לפינוי ימית הדבי מעולם לא אמר כי יש לסרב פיזית לפינוי.

בתגי שיטת "סרבו הרב" שוסרים ביטויים על אישיות, לסרות שיתנים בדברי הרב אליהו משום העלבה מרמיה של ראש הישיבה, הרב הראשי לשעבר, הגר"א שפירא שליט"א.

הרב שפירא ממשיך להשיב לכל השרים אליו כי יש לסרב לפינוי הבוש קטיף - זו ההשרה - השפוטה נדולה יותר מזו של הגר"מ אליהו.

האם הסתיר כבר את הראיות הפיזיות של הרב אליהו, הבה בסוף שבוע שעבר שמעתי משני אישים שעד היום לא איכזבו אותי מראיותיהם, כי "לא תהיה התנתקות אלא אם הישראים יניחו את המשרעת מרצונם". "פיזיי" מסבירים שהגילוי הסר רלי נדול היה להחזיק בו לציתים פיזיות. בישה חזות שתהיה "אם יתחילו בהתנתקות". וזא אמר "כ רים קשים ביותר ומשום כך אני נמנע מלהעלות אותם על הכתב.

הגר"מ אליהו לקח סיכון מסויים כאשר הבהיר את מה שהבהיר. שכן, המנהיג הימני הקיצוני השלול את התנתקות מכל וכל, לא יהסס לשלוח אישים לכסותנו של הרב האם אינו סרוי כבר התחילו בזה.

בדבר אחר קיימת הסכמה רחבה על דברים שאמר הגר"מ אליהו, שליטי"א תחרב, תפילות ותחילים. יש בהם לנסל את נזירת ההתנתקות. לא מעט סניות היו לציתון "המבשר" מדברי נשים ונם מאמרכים בניתודת, לפתוח עשרות קבוצות ודשות של "שמירת הלשון". 40 יום פלוס 40 יום מסביב לשעון. קיימת נסיונות רבה לעשות זאת למען מתי־שבי נוש קטיף, אלא שאישים כמה אנשים שידעו את הסבצות הלזו ריעקבו אחר ביצוע ההתחייבויות. כל אדם בקבוצה מתבקש לשמור שעה אחת בלבד בשבוה על לשונו ודבר ושמירה ועל מרכזי הקבוצות לכתוב את השעון האנושי.

הדבה ישעות באו לציתים בזכות שמירת לשון של ציבור ומדע שלא לעשות זאת למען מתי־שבי נוש קטיף ובנתים בצדה הבשיבות.

מתי תקום האחדותו

מוסדות הפורה של הציונות הדתית נתנים במשבר כלי כלי תמיד ביותר אין זו הבזמה. קשה להאמין שיושב איזה מסה ליד לשכת ראש הממשלה, אריאל שרון, שמתבבן איך להכות את הציונות הדתית בכל דיד אפשרי. אבל, לצערי מבבנים, כך נראים פני הדברים. אפשר לטעון כי גם הישר בות הבהדות של הדתים הסו משיניי הקיצוניים ער קדו אלא שהישיבות הללו אבותת בניין בספים מדי. המארוך - נצ'יניהם בדעות הכספים ובמפשלה. מתאמים תמיד את הדרך לאחן לאחון ישיבות את הקשה.

אפשר למנות יש של אירעים ומעשים שפגעו ושנעים בציבור הדתי־ציוני ולא ברור הביבור במצב בזה הצניעות בבנסת של "הבישות הפיזיות" מפצלת המפלגת הדתיה ב־ רישות הדתיות.

הדבר מסד עוה בידי הבנים, שלהם השפעה ישירה על תברי הבנסת של הציונות הדתית. אל להם לשתוק האל להם לתת יד למצב שבו שיקולים אישיים ופרטים על בדכי כלל המפגה הדתי־ציוני. זה אינו ענין של שליטיקה. מדובר פה בבדכים מאוד היוניים של פילם התורה שלנו על כל נוזניו. מדוע שלא להתלכד בשעה בזו מה לדיבות הציבור והבטחות אל מול מסורות תורה שעומדים מסע לקדושה ראשים מסד הזה התורה שיעמדי מעל לכל השבון פוליטי ישה רקה אחת קדים.

כוחה של דמעת־חצות

בספר "ירושלים של מעלה" (בדך ב') מספר על המקובל ר' נסים ג'רה"י, שכתב פיניו הספר החיצה משתמשת יום יום על קברי של ר' אלעזר מגדל בירושלים מלעלמד המפתיה בדמעות שהקב"ה יאזי את פיני בבה, שלא עמד פליו לילה ללא קריאת תיקון חצות וכל יפיו עסק בתורה.

בספר הימים בא ר' מישל ולבשטיין לבקר את ידידו ר'. נסים ער ומ בא מרחוק, מאחרות פיניו מבריים לנמרי' ובני בית' הזימים על סך נדו לו. "למה לא ביקשתם מאיזה צדיק שיתפלל עמדי", שאל ר' מישל את בני הבית. בני הסמן של ר' נסים קרא קנה שפך בדי ר' אלעזר מגדל רל הלט אליו לשם כך ולהשתדנם מידב הצדיק אפילו לקרא את הסדי ם. וזא יחד את ידיהו על נדול פיכם של תיקון חצות. על ה־שמות שמוזלים בשעה זו, שבכתוב לדשא ושלים. "ומדע אתם מתמהמהים, שאל ר' מישל, "קדי ובא על כל רנש, ובה ניסע לחברון."

נסע אם בן לחברון לביתו של ר' אליהו מני. שם שהה ר' נסים ער בספר שבועים ולהשתעה. ובכל יום ליוסלים בפיניים מיאות. ויפצר הפיניים בבית השלים "משבב לדך" נדהבו כשביקש את פיניו, עד שד ויפצר הנסיר אבר שפיה הוא מאחין שיש אלוקים. אך כשפאל את ר' נסים ערה על כך סידב לעבות עד שעבדו שש עשרה שנה, או בילה את "סדר התשמרה". היה זה כאשר ר' אליהו מני נפסר נשם הפדר ופדר לעבר. בהעמד זה הציע ר' נסים ערה מביש סמל ותעם ושמך את תוכ ן על רבני העיר שביהו זה פרה את נשם של הצדיק, לנהנה תביהנו של אדר ופדבים פישר ר' נסים ערה שסמל זה היה סלא בפשהיו של ר' אליהו מני. שולמו מפיניו בשעה שפדך תיקון חצות. "נתבבדתי שפם על־ ידי ר' אליהו בשפקה זו" בשולתי בפיני, ופק שפחתי מפנו - נשפאלי תשאר פיני זה מבראשונה." הדב פיני נפסר בשנת התרפ"ם.

עדר מספר שבנאן ר' יהודה אשאר, הבה של סדיהאי. נהג לאמוף בתדר בסל את הדמעות שבפיני בשעת פ'יכת "תיקון חצות". וכל זאלה שבעם בסמל זה נדפא. ומעשה באדר מדשבי סדיהאי שבאל מגג העבר בפני סבבת ציוודון מחמת הפבת. והשאר הציעים אמרו נאש. אז הבא הפיש לפני ודב שהשציעם בסמל זה והא נדפא.

ר' אליהו מני שפיפש בדבון של הבהון בספר שלושים ושלוש שנים לקח אף הוא בציניו, וכך מספר עליו בנו ר' סלימאן־מנחם בפתיחה לספ ר של אביו "שיח יצחק":

"בשנת התרע"א בהו פיניו מדאות פדוב שהלו ובבודע בלילות בקר ויאה וכתיבה. ותרי אבותיו כל בך נדולה, כל בך נדהפ עד כי לא יכול להתבטל על הציר תלמוד. הפי כי תמיד קיאו ואמר לפניו והא שבע, לפ הפיק רצון, באמרו כי אינו ראוי לאפיפה. אך לי מלבטנה פה ותרה, נאמה ודב תמיד בבכי תפיהים, ויא בפדר בני בן יהיה יפחי זה על כי היה אפשר לי לעסק בתורה ולא עסקתי. כי לכן אפדר ידול "כל שאפשר לי לעסק בתורה ואיני עסק, הקב"ה מביא עלי יפחין מכשי"ן יפטיין אותו." לכן לילה ויום לא יכול לנוח חפי לו, לעשות בדיקה ול־ בקש רחמים על עצמו. כאדבע שנים מכל ודב הנמה מפלי פיניו. עד אשר שמע זה לקול הפילנו. השלה נפדע בחודש נפלא וישמחו.

ויהי היום והנה פיני אחר לבקש בנרי שם הצדיק בא אל ודב ואמר לו, שמעתי כי פיניך כמות. לכן בפח בך כי אבוכי אישאך, אם אך תשקיל לי מכתם כסף. ודב אמר לו שאין לו הצדיק למשכון אחרון, קבה הסר לה יהי כר־ צונך. אבוכי אשקול על יד את הכתר אשר ידשת, רק כי אשר אראה כי בדיקת בדצונך הקטנטנה פיני.

הפיני בפח לדשיה, הפעים הכתר אשר קיבל למפ"ע להבהות הכתים ויפא את ודב מפאלתו. האיר שלושת ימים שב אל אימנו. פיניו אדיר כמי קים הכאים אשר לא קיה לו כל כאה. אך אך בקשו את הצדיק לשלם לו שכרי הבה אימנו. לשוא חיפשו אפיניו. כי הוא שר שים הפעיק לקבל בספר הלו. ועקבותיו לא נודעו איה. ויהיה הכתר לנם לכל שנים. ודב אליהו מני נפסר בשנת התרנים.

(מתוך "שיחי חשמשי")

■■■

הבעש"ט על "אשרי"

ביום ב' הנא השבועות תשל"ו, סיפר הפרופ' מלובביץ' ז"ל בתג השבועות תש"ו נילה כ"ק מרח אדמו"ר, שאצל רבותינו נשיאינו הי הפרי ביום ב' הנא השבועות, לומר באמר רא"ש (רבי אליקים הירש) וכן לחזור "אשרי" או לספר סיפור מהבעש"ט.

סיפר או כ"ק מרח אדמו"ר:

מנהנו של הבעש"ט הי לנסוע מעיר לעיר ומכפר לכפר, ולקבץ סב ביבו אנשים נשים וטף, לדבר עמם ולספר להם פשהיים ולפדם בי. פעם הניע הבעש"ט לעיר אחת, קיבץ סביבו יהודים, אנשים נשים וטף, ואמר כפניהם:

סתיב "אשרי העם יודעי תרועה נשבועה בשבת ניתן פיהש הימלך".

בבני' יש מדרשות: אלו שבבחי' "תרועה", ואלו שבבחי' "קיהש הימ לך" אמנם, על ידי הענין ד"אשרי" - ר"ת "אמן ישא שפי רבה" - שלוח סיהים נם אנשים פשוטים, נעשה "יודעי תרועה". שכולם הם בשות.

ועל ידי "תרועה" זו - סיום כ"ק מרח אדמו"ר - עזיד הבעש"ט אפל "יודעים ובינות באמירת "אמן ישא שפי רבה".

schiffs@013.net.il

עורכת המוסף ל' מור וריזמן